

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

DECIZIE

cu privire la admiterea recursului depus de Tatiana Liutik, reprezentată de avocatul Ștefan Șevciuc,

în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Tatiana Liutik împotriva Inspectoratului General pentru Migrație al Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova cu privire la anularea refuzului, obligarea acordării formei de protecție,

împotriva deciziei din 04 septembrie 2024 a Curții de Apel Chișinău,

(Dosarul nr. 3ra-932/24

NR. PIGD 2-22177400-01-3ra-12122024)

Drepturile procedurale ale părților. Renunțul reclamantei la acțiune și încetarea procesului

Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, jud.V. Dodon,
Curtea de Apel Chișinău, jud. Gh. Mîra, A.Braga, V. Sîrbu,

21 martie 2025

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa participanților la proces recursul depus de Tatiana Liutik, reprezentată de avocatul Ștefan Șevciuc,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte,*

Ion Malanciuc,

Diana Stănilă, *judecători,*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 02 decembrie 2022, prin intermediul poștei terestre (f.d.24), Tatiana Liutik, reprezentată de avocatul Ștefan Șevciuc, a înaintat o acțiune în contencios administrativ împotriva Biroului Migrație și Azil al Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova (în prezent Inspectoratul General pentru Migrație al Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova), solicitând anularea deciziei nr. 5175/22/DAI din 06 septembrie 2022, acordarea formei de protecție prevăzută la art. 16 din Legii nr. 270 din 18 decembrie 2008.

2. În motivarea acțiunii, reclamanta a invocat că este originară din reg. Ternopoli, Ucraina și s-a adresat către Direcția de Azil și Integrare a Biroului Migrație și Azil, cu privire la acordarea azilului, însă prin decizia nr. 5175/22/DAI din 06 septembrie 2022 s-a respins cererea sa de azil, de care a luat cunoștință la 07 noiembrie 2022.

3. Totodată, a menționat că temei de respingere a solicitării, s-a indicat că: nu există un risc serios la care ar putea fi expusă (condamnare la moarte sau supunere la o pedeapsă echivalentă cu aceasta); lipsa comiterii unei infracțiuni pe teritoriul statului de proveniență; țara de origine nu a aplicat tratamente ori pedepse inumane față de aceasta și nu există riscul realizării acestora la întoarcerea înapoi; s-a concluzionat că nu a fost constrânsă să părăsească țara sa de origine într-un mod forțat; s-a apreciat faptul că situația din țara de origine nu prezintă un pericol atât pentru viața, cât și pentru securitatea acesteia în cazul întoarcerii în Ucraina.

4. Reclamanta a considerat decizia neîntemeiată, prin care se încalcă grav un șir de principii fundamentale consfințite atât la nivel național (art. 11 din Legea nr.270 din 18 decembrie 2008 privind azilul în Republica Moldova (Legea nr. 270/2008), art. 19 alin. (3) din Constituția RM), cât și la nivel internațional (art. 5 alin. (1) din CEDO), iar temeiurile invocate le consideră drept formale menite să restrângă nefondat dreptul la azil al persoanei.

5. Conform Convenției privind statutul refugiaților (1951), Protocolului adițional la această Convenție, art. 17 din Legea nr. 270/2008, refugiat este persona care în baza unor temeri bine întemeiate de a fi persecutat pe motive de rasă, religie, naționalitate, apartenență la un anumit grup social sau opinie

politică, se află în afara țării a cărei cetățenie o deține și care nu poate sau, datorită acestei temeri, nu dorește să se pună sub protecția acestei țări; sau care, nedeținând nici o cetățenie și găsimu-se în afara țării în care își avea domiciliul legal și obișnuit, ca urmare a unor astfel de evenimente, nu poate sau, datorită respectivei temeri, nu dorește să se reîntoarcă. În esență refugiatul este un cetățean străin sau persoană fără cetățenie care, din diverse motive de persecuție nu poate sau nu dorește să se întoarcă în țara sa de origine, fiind astfel lipsită de protecția acesteia. Statutul de refugiat se acordă întotdeauna individual și numai dacă se constată că motivele invocate sunt temeinice, că există temeri reale de persecuție și că acestea privesc direct persoana.

6. Reclamanta a declarat că sunt mai multe motive care ar constrânge persoana să-și abandoneze casa, țara, dar dintre toate, doar „temerea bine întemeiată de a fi persecutat” este considerat un criteriu relevant pentru determinarea calității de refugiat. Temerea se referă atât la persoanele care au fost persecutate, cât și acelea care vor să evite o astfel de situație.

7. Reclamanta a punctat niște circumstanțe importante din cadrul interviului realizat de Direcția de Azil și Integrare și anume: este născută la xxxxx pe teritoriul Ucrainei, când aceasta era parte din URSS. După destrămarea URSS, mai exact în 1999 a plecat din Federația Rusă în Ucraina cu traiul; în Ucraina a obținut permis de ședere permanent la data de 16 iunie 2017; după ce s-a început conflictul armat dintre Rusia și Ucraina, a părăsit teritoriul Ucrainei și s-a refugiat pe teritoriul Republicii Moldova; a încercat să intre înapoi în Ucraina, însă accesul i-a fost îngădit. În Rusia nu se poate întoarce, deoarece are frică de autoritățile statale, se teme să nu fie arestată pentru faptul că a locuit în Ucraina toți acești ani. În opinia reclamantei, a oferit suficiente detalii privind elementul material al cererii, Direcția de Azil și Integrare luând în considerare ITO privind situația actuală din Ucraina, a conchis că temerea invocată nu este întemeiată și nu există o probabilitate reală că în cazul întoarcerii în țara sa de origine, viața și integritatea corporală a acesteia să fie pusă în pericol, nu exista o probabilitate rezonabilă ca să fie supusă unor acțiuni de persecuție.

8. De asemenea, a menționat că pentru ea și alți solicitanți de protecție operează „beneficiul dubiului” conform art.44 din Legea nr.270/2008. La fel, indicat că de multe ori nu au posibilitatea de a proba anumite circumstanțe, deoarece la părăsirea țării nu dispun de suficient timp și garanții că nu vor fi supuși persecuțiilor de agenții de persecuție enumerați în art. 47 din Legea nr.270/2008. Astfel, a considerat că se încadrează perfect în prevederile art. 44 din Legea nr.270/2008, deoarece: a depus toate eforturile pentru a-și susține cererea de azil; a prezentat toate elementele relevante aflate la dispoziția sa, iar lipsa unor astfel de elemente, a fost justificată în mod rezonabil; declarațiile sale sunt considerente coerente și plauzibile, nu sunt contrazise de informațiile din țara de origine, relevante pentru cazul său; a

depus cererea de azil cât de curând posibil, iar eventuala întârziere este justificată pe motive întemeiate; credibilitatea generală a fost stabilită.

9. Reclamanta a afirmat că în decizia contestată lipsește atât „cercetarea tuturor aspectelor relevante ale cererii de azil”, prevăzută de art. 42 din Legea nr.270/2008, cât și „informații precise și actualizate din surse diferite despre situația generală din țara de origine, impuse de art. 43 din Legea nr.270/2008, dar și întemeierea autorităților competente „pe evenimente care au avut loc anterior părăsirii țării de origine, cât și pe cele care s-au desfășurat ulterior părăsirii țării sale de origine”, care este obligatorie în virtutea prevederilor art. 48 din Legea nr.270/2008.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

10. Prin hotărârea din 01 decembrie 2023 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, s-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Tatiana Liutik împotriva Inspectoratului General pentru Migrație privind anularea deciziei Direcției azil și integrare a Biroului migrație și azil nr. 5175/22/DAI din 06 septembrie 2022 de respingere a cererii de azil și obligarea la acordarea formei de protecție prevăzute de art. 16 din Legea nr.270/2008.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

11. La 13 decembrie 2023, Tatiana Liutik, reprezentată de avocatul Ștefan Șevciuc, a depus cererea de apel nemotivată (f.d.58-59), iar la 15 aprilie 2024, prin intermediul poștei electronice (f.d.72), a înaintat motivarea apelului (f.d.74-78) împotriva hotărârii din 01 decembrie 2023 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, solicitând admiterea apelului, casarea integrală a hotărârii prime instanțe, emiterea unei noi decizii de admitere a acțiunii.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

12. Prin decizia din 04 septembrie 2024 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de Tatiana Liutik. S-a menținut hotărârea din 01 decembrie 2023 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani.

13. Pentru a decide astfel, instanța de apel verificând legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe, a constatat că aceasta urmează a fi menținută, ori concluziile primei instanțe expuse în hotărâre sunt în corespundere cu circumstanțele cauzei și normele de drept material au fost aplicate corect.

14. Din materialele cauzei se atestă că, prin decizia nr. 5175/22/DAI din 06 septembrie 2022 Direcția azil și integrare a Biroul migrație și azil din cadrul Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova a respins cererea de azil a Tatiane Liutik (f.d.11-16). Nefiind de acord cu decizia nr. 5175/22/DAI din 06 septembrie 2022, Tatiana Liutik s-a adresat în instanța de contencios administrativ cu prezenta acțiune.

15. Redând prevederile art. 17, art. 20, art.39 alin.(1),(2), art. 189 alin. (1), art. 10 alin. (1), art. 11 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, instanța de apel a reținut că actul administrativ individual – decizia nr. 5175/22/DAI din 06 septembrie 2022 a Direcției azil și integrare a Biroul migrație și azil din cadrul Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, constituie act defavorabil reclamantei, întrucât prin actul respectiv ultimei i-a fost refuzată cererea de azil. Iar din analiza actelor administrative contestate, reieșind din solicitările înaintate, se atestă că acțiunea dedusă judecătii este una în obligare conform art.206 din Codul administrativ. Tatiana Liutik este subiect de sesizare a instanței de contencios administrativ, a depus acțiunea în termen, iar acțiunea depusă nu este exceptată de la controlul judiciar, prin urmare, motive de inadmisibilitate a acțiunii în conformitate cu prevederile art. 207 alin. (2) din Codul administrativ la caz nu sunt, motive pentru care acțiunea este admisibilă și în consecință a purces la examinarea în fond a acesteia.

16. În context, instanța de apel a citat prevederile art.17 alin.(1), art. 19, art.42 alin.(1),(2), art.43 alin.(1),(2),(3),(4), art.44 lit.a),b),c),d),e), art.45 alin.(1) lit.a),b), alin.(2) lit.a),b),c),d),e), f), alin.(3) lit.a),b),c), art. 48, art. 63 alin. (2) lit. a) din Legea nr.270/2008 și a reținut că fiind investită cu judecarea prezentei cauze, Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, prin hotărârea din 01 decembrie 2023 a respins acțiunea în contencios administrativ a reclamantei Tatiana Liutik.

17. Instanța de apel a apreciat că hotărârea instanței de fond este întemeiată, a fost adoptată cu aprecierea corectă a probelor administrate și aplicarea justă a normelor de drept material și procedural, reieșind din următoarele motive.

18. Pe parcursul judecării cauzei a fost constatat că Tatiana Liutik s-a născut la xxxxx originară din reg. Ternopoli, Ucraina, deține cetățenia Federației Ruse, naționalitate ucraineană. La 09 martie 2022 Tatiana Liutik a depus o cerere de azil. Reclamanta Tatiana Liutik deținea permisul de ședere în Republica Moldova seria nr. xxxxx, eliberat la data de xxxxx IDNP xxxxx. Totodată, Tatiana Liutik a declarat că din anul 1999 locuiește pe teritoriul Ucrainei, având viza de reședință permanentă în Ucraina, regiunea Lvov. Motivele pentru care a plecat din Federația Rusă, a divorțat de soț și în anul 1999 s-a stabilit cu traiul în Ucraina.

19. După cum rezultă din notele de interviu, reclamanta a relatat că la momentul aflării în țara de origine niciodată nu a avut de întâmpinat anumite probleme din partea autorităților naționale la momentul eliberării pașaportului, cu pașaportul respectiv a călătorit inclusiv în Rusia și în Republica Abhazia la odihnă. A mai comunicat că nu a fost condamnată, nefiind niciodată arestată, însă ultima nu dorește să se întoarcă în Federația Rusă, deoarece în războiul declanșat susține Ucraina, toate rudele acesteia fiind din Ucraina și se teme în acest sens de represii din partea autorităților

ruse, iar în Ucraina nu se poate întoarce, deoarece poliția de frontieră i-a interzis intrarea, fiind cetățean al Federației. În consecință, prin decizia nr. 5175/22/DAI din 06 septembrie 2022 Biroului migrație și azil din cadrul Ministerului Afacerilor Interne s-a respins cererea de azil.

20. Reieșind din dispozițiile legale enunțate supra, raportate la circumstanțele cauzei, instanța de apel apreciat ca fiind întemeiată concluzia primei instanțe precum că, la caz nu se întrunesc temeiurile legale pentru acordarea azilului reclamantei Tatiana Liutik, din motiv că ultima nu a justificat iminența persecutării sale în țara de origine pe principii stabilite de lege pentru acordarea azilului din partea unor agenții de persecuție sau vătămări grave, după cum acestea sunt definite de art. 47 din Legea nr. 270/2008, iminent, existența unei temeri bine întemeiate a reclamantei de a fi persecutată sau existența riscului real de a fi supusă unor vătămări grave în țara de origine.

21. Prin urmare, în vederea admiterii cererii de azil este necesară efectuarea unei aprecieri individuale, în care solicitantul să demonstreze că există justificarea temerilor sale de persecuție. La fel, trebuie stabilită o legătură causală între actele de persecuție la care se presupune că a fost supus solicitantul de azil și decizia sa de a fugi din țară, iar în cazul în care nu se poate stabili această legătură este dificil de apreciat că acesta are nevoie de protecția unui alt stat, fapta respectivă nefiind stabilită în prezenta cauză, contrar aserțiunilor reclamantei invocate în cererea de apel.

22. Prin urmare, instanța de apel a constatat fără echivoc că este corectă concluzia primei instanțe cu privire la legalitatea actului administrativ contestat -decizia Biroului migrație și azil al Ministerului Afacerilor Interne (Inspectoratului General pentru Migrație) nr. 5175/22/DAI din 06 septembrie 2022, iar temeiuri de anulare al acesteia nu se atestă.

23. Contrar normelor de drept care reglementează sarcina probațiunii în contencios administrativ conform art. 93 alin. (1) din Codul administrativ, apelanta nu a adus probe în susținerea pretențiilor în instanța de apel, prin urmare, a concluzionat că instanța de fond just a aplicat normele legale relevante la circumstanțele speței, a dat apreciere completă obiectivă și sub toate aspectele probelor, iar hotărârea este legală și întemeiată, adoptată cu respectarea drepturilor și intereselor legitime ale participanților la proces.

24. De asemenea, instanța de apel a considerat important de remarcat faptul că apelanta utilizând calea de atac, în limite legale nu a prezentat în instanța de apel probe, pe care nu a avut posibilitatea să le prezinte instanței de fond și care ar fi de natură să răstoarne concluziile expuse în hotărârea contestată, iar esența alegațiilor din apel sunt similare celor expuse în fața primei instanțe, care au fost dezbătute și corect respinse.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

25. La 10 decembrie 2024, prin intermediul poștei electronice (f.d.99), Tatiana Liutik, reprezentată de avocatul Ștefan Șevciuc, a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 04 septembrie 2024 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a hotărârii primei instanțe și a deciziei instanței de apel, pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii înaintate.

26. În susținerea recursului s-a invocat dezacordul cu hotărârea instanței de fond și decizia instanței de apel, considerându-le ilegale și nefondate. Nici instanța de fond, nici cea de apel nu au examinat complet, obiectiv și sub toate aspectele această cauză, iar hotărârile ambelor instanțe sunt nefondate. Instanța de apel a examinat superficial cauza de contencios administrativ și nu a atras atenția la rapoartele internaționale citate, rapoarte la care chiar și Direcția Azil și Integritate a făcut referire în decizia sa nr.5175/22/DAI din 06 septembrie 2022. Ambele instanțe nu au ținut cont de prevederile art. 11 alin.(2) din Legea nr.270/2008, art.19 alin.(3) din Constituția RM, art. 5 alin.(1) CEDO. Or, era în drept de a beneficia de o formă de protecție în sensul solicitat.

27. La 12 decembrie 2024, Curtea Supremă de Justiție a expediat intimatului copia recursului depus, creând astfel participanților la proces condiții egale de a cunoaște modul de derulare a procedurii în recurs, cât și le-a acordat, întru asigurarea respectării principiilor contradictorialității și disponibilității în drepturi, posibilitatea de depunere a referinței, fapt ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică, anexat la materialele dosarului (f.d-109-111).

28. La 13 decembrie 2024, prin intermediul poștei terestre (f.d.112), Inspectoratul General pentru Migrație a depus referință la recurs, solicitând respingerea acțiunii înaintate.

29. La 17 martie 2025, prin intermediul poștei electronice (f.d.118), Tatiana Liutik, reprezentată de avocatul Ștefan Șevciuc, a depus o cerere în temeiul art. 60 alin.(2), art. 212 alin.(3), (5), art. 265 lit. c) din Codul de procedură civilă, prin care a solicitat admiterea renunțului la acțiune, pronunțarea unei încheieri de încetarea a procesului. Totodată, a solicitat emiterea încheierii de admitere a renunțului până la ședința de judecată.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

30. Art. 244 din Codul administrativ:

„(1) Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

(2) Pentru procedura de recurs se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.”

31. Art. 245 din Codul administrativ (în vigoare din 01 septembrie 2023):

„Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la pronunțarea hotărârii sau a deciziei motivate, dacă legea nu stabilește un alt termen.”

32. Art. 248 din Codul administrativ:

„(1) În urma examinării recursului, Curtea Supremă de Justiție adoptă una dintre următoarele decizii: b) admite recursul, casează integral sau parțial hotărârea și/sau decizia și adoptă o nouă decizie”.

33. Art. 195 din Codul administrativ:

„Procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art.169–171.”

34. Art.27 din Codul de procedură civilă:

„(1) Disponibilitatea în drepturi se afirmă în posibilitatea participanților la proces, în primul rând a părților, de a dispune liber de dreptul subiectiv material sau de interesul legitim supus judecării, precum și de a dispune de drepturile procedurale, de a alege modalitatea și mijloacele procedurale de apărare.”

35. Art.75 din Codul de procedură civilă:

„(4) Actele procedurale efectuate de reprezentant în limitele împuternicirilor sale sînt obligatorii pentru persoana reprezentată în măsura în care ele ar fi fost efectuate de ea însăși. Culpă reprezentantului este echivalentă culpei părții.”

36. Art.60 din Codul de procedură civilă:

„(2) Pe tot parcursul examinării cauzei, reclamantul este în drept să renunțe la acțiune, pîrîtul este în drept să recunoască acțiunea, iar părțile pot înceta procesul prin tranzacție de împăcare.”

37. Art.212 din Codul de procedură civilă.

„(3) Dacă renunțarea reclamantului la acțiune, recunoașterea acțiunii de către pîrît sau tranzacția părților sînt exprimate în cereri scrise, adresate instanței, ele se anexează la dosar, fapt menționat în procesul-verbal al ședinței de judecată.

(5) În cazul admiterii renunțării reclamantului la acțiune sau confirmării tranzacției, instanța judecătorească pronunță o încheiere prin care dispune încetarea procesului. Încheierea trebuie să conțină condițiile tranzacției, confirmate de instanță. În cazul recunoașterii acțiunii de către pîrît și admiterii ei de către instanță, se pronunță o hotărîre de admitere a pretențiilor reclamantului.”

38. Art.445 din Codul de procedură civilă:

„(1) Instanța, după ce judecă recursul, este în drept: d) să admită recursul și să caseze decizia instanței de apel și hotărîrea primei instanțe, dispunînd încetarea procesului ori scoaterea cererii de pe rol dacă există temeiurile prevăzute la art.265 și 267.”

39. Art.265 din Codul de procedură civilă:

„Instanța judecătorească dispune încetarea procesului în cazul în care: c) reclamantul a renunțat la acțiune, renunțul fiind admis de instanță.”

40. Art.266 din Codul de procedură civilă:

„(2) Pronunțînd încheierea de încetare a procesului, instanța judecătorească menționează că nu se admite o nouă adresare în judecată a aceleiași părți cu privire la același obiect și pe aceleași temeuri.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

41. Referitor la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel a pronunțat dispozitivul deciziei la 04 septembrie 2024, iar la 20 octombrie 2024, prin intermediul poștei electronice (f.d.97), instanța ierarhic inferioară a notificat decizia motivată avocatului recurente. Astfel, recursul depus la 10 decembrie 2024, prin intermediul poștei electronice (f.d.99), a fost depus cu respectarea prevederilor art. 245 din Codul administrativ.

42. Instanța de recurs reiterează că la 02 decembrie 2022, prin intermediul poștei terestre (f.d.24), Tatiana Liutik, reprezentată de avocatul Ștefan Șevciuc, a înaintat o acțiune în contencios administrativ împotriva Biroului Migrație și Azil al Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova (în prezent Inspectoratul General pentru Migrație al Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova), solicitând anularea deciziei nr. 5175/22/DAI din 06 septembrie 2022, acordarea forma de protecție prevăzută la art. 16 din Legii nr. 270 din 18 decembrie 2008 (f.d.3-9).

43. Prin hotărârea din 01 decembrie 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, s-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Tatiana Liutik împotriva Inspectoratului General pentru Migrație privind anularea deciziei Direcției azil și integrare a Biroului migrație și azil nr. 5175/22/DAI din 06 septembrie 2022 de respingere a cererii de azil și obligarea la acordarea formei de protecție prevăzute de art. 16 din Legea nr.270/2008 (f.d.55, 60-63).

44. În dezacord cu hotărârea primei instanțe, la 13 decembrie 2023, Tatiana Liutik, reprezentată de avocatul Ștefan Șevciuc, a depus cererea de apel nemotivată (f.d.58-59), iar la 15 aprilie 2024, prin intermediul poștei electronice (f.d.72), a înaintat motivarea apelului (f.d.74-78) împotriva hotărârii din 01 decembrie 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, solicitând admiterea apelului, casarea integrală a hotărârii prime instanțe, emiterea unei noi decizii de admitere a acțiunii.

45. Prin decizia din 04 septembrie 2024 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de Tatiana Liutik. S-a menținut hotărârea din 01 decembrie 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani (f.d.87-96).

46. La 10 decembrie 2024, prin intermediul poștei electronice (f.d.99), Tatiana Liutik, reprezentată de avocatul Ștefan Șevciuc, a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 04 septembrie 2024 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a hotărârii primei instanțe și a deciziei instanței de apel, pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii înaintate.

47. Ulterior, la 17 martie 2025, prin intermediul poștei electronice (f.d.118), Tatiana Liutik, reprezentată de avocatul Ștefan Șevciuc, a depus o cerere în temeiul art. 60 alin.(2), art. 212 alin.(3), (5), art. 265 lit. c) din Codul de procedură civilă, prin care a solicitat admiterea renunțului la acțiune, pronunțarea unei încheieri de încetare a procesului (f.d.119).

48. Aici instanța de recurs consideră necesar a preciza că cererea Tatiane Liutik de renunț la acțiune conține semnătură olografă a ultimei, doar că nu este în original, însă este semnată electronic de avocatul acesteia, Ștefan Șevciuc. Iar în virtutea împuternicirilor acordate prin mandatul avocațial seria MA nr. 1449146 din 29 noiembrie 2022, contrasemnate pe verso de reclamantă, avocatul Ștefan Șevciuc are dreptul de a renunța total sau parțial la pretențiile din acțiune în numele Tatiane Liutik (f.d.2).

49. Instanța de recurs notează că renunțarea la acțiune este un act de dispoziție unilateral al reclamantei care are drept scop încetarea procesului și presupune decizia reclamantului de la pretențiile înaintate față de pârât expuse în cererea de chemare în judecată. Dreptul reclamantei de a renunța la acțiune rezultă din unul din principiile fundamentale ale procesului și anume, din principiul disponibilității, în corespundere cu care persoanele astfel introduse în cauză vor avea posibilitatea, după caz, de a renunța la acțiune sau la dreptul pretins, de a recunoaște pretențiile ori de a pune capăt procesului printr-o tranzacție.

50. Deși reclamanta nu a indicat un motiv ce a determinat renunțul la acțiune, însă a făcut referire la prevederile legale care îi acordă acest drept.

51. Totodată, instanța este obligată să verifice dacă actele de dispoziție ale părților (renunțarea la judecată, la însuși dreptul subiectiv, tranzacția, recunoașterea acțiunii de către pârât) nu urmăresc un scop ilicit, nu contravin legii ori încalcă drepturile, libertățile și interesele legitime ale persoanei, interesele societății sau ale statului.

52. În context, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că în speță, renunțarea la acțiune de către Tatiana Liutik, nu contravine legii și nu încalcă drepturile, libertățile și interesele legitime ale persoanei, interesele societății sau ale statului, motiv din care se impune concluzia de a admite acest renunț de la acțiune.

53. Totodată, în conformitate cu art. 212 alin. (4) din Codul de procedură civilă instanța de recurs consideră necesar de a explica părților în proces, în specială părții reclamante, efectele admiterii renunțului la acțiune și încetării procesului stipulate în art. 266 alin. (2) Cod de procedură civilă și anume că, nu se admite o nouă adresare în judecată a aceleiași părți cu privire la același obiect și pe aceleași temeuri.

54. În conjunctura redată, instanța de recurs ajunge la concluzia de a admite recursul, a casa decizia din decizia din 04 septembrie 2024 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 01 decembrie 2023 a Judecătorei

Chișinău, sediul Rîșcani și adoptă o nouă decizie sub formă de încheiere prin care admite renunțul la acțiune înaintat de reclamanta Tatiana Lutik, prin intermediul avocatului Ștefan Șevciuc. Totodată, încetează procesul în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Tatiana Liutik împotriva Inspectoratului General pentru Migrație al Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova cu privire la anularea refuzului, obligarea acordării formei de protecție.

55. Din aceste motive, în conformitate cu art. 248 alin. (1) lit. b), art. 195 din Codul administrativ, art. 265 lit. c), art.445 alin.(1) lit.d) Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Admite recursul depus de Tatiana Liutik, reprezentată de avocatul Ștefan Șevciuc.

Casează decizia din 04 septembrie 2024 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 01 decembrie 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani și adoptă o nouă decizie sub formă de încheiere prin care:

Admite renunțul la acțiune înaintat de reclamanta Tatiana Lutik, prin intermediul avocatului Ștefan Șevciuc.

Încetează procesul în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Tatiana Liutik împotriva Inspectoratului General pentru Migrație al Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova cu privire la anularea refuzului, obligarea acordării formei de protecție.

Explică reclamantei Tatiana Lutik că nu se admite o nouă adresare în judecată a aceleiași părți cu privire la același obiect și pe aceleși temeiuri.

Decizia este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Ion Malanciuc

Diana Stănilă